

Pályázati felhívás fiatal könyvtárosoknak, könyvtárszakos egyetemi és főiskolai hallgatóknak

A Magyar Könyvtárosok Egyesületének elnöksége nagyobb összeget ajánlott fel fiatal könyvtárosok és könyvtárszakos egyetemi és főiskolai hallgatók szakmai előmenetelének támogatására. Az egyesület ezzel is kifejezésre kívánja juttatni törekvését, hogy minél több tehetséges, a szakmát magas színvonalon művelni képes alkotó fiatal dolgozzék könyvtárainkban.

Célja annak előmozdítása, hogy az arra érdemeknek lehetőségük nyíljon látóköriük szélesítésére

- ▶ akár kül- és belföldi tanulmányutakon,
- ▶ MKE-rendezvényeken és -konferenciákon,
- ▶ továbbképzéseken, akár úgy, hogy
- ▶ saját kutatómunkát végezzék valamely könyvtári szakterületen.

A kutatási célú pályázatok elsősorban új eljárások, rendszerek és szolgáltatások bevezetésére, a már lét-

rehozottak és bevezetettek tökéletesítésére szolgálnak. Elméleti kutatás végezhető egyes jelenségek, megfigyelhető tények alaptermészetéről. Ezeket túlmenően tematikailag nem kívánjuk korlátozni a pályázatokat.

Pályázni lehet a felhívásban közölt célok figyelembevételével konkrét programok megvalósításának támogatására. Kitöltendő űrlapok nincsenek.

A pályázatnak tartalmaznia kell a téma leírását, célját, részletes munkatervét, a költségvetést és rövid szakmai életrajzot.

A pályázat beadásának határideje folyamatos. Elbírálásra az MKE Könyvtárosképzésért Alapítvány elnöksége a kibővített kuratóriumát kérte fel.

A pályázatokat három példányban a Könyvtárosképzésért Alapítvány (4400 Nyíregyháza, Sóstói út 31/b) címére kérjük beküldeni.

Nem akármilyen szakkönyv...

Az információk használata, hasznosítása és haszna / Balázs Sándor. – Bp.: OMIKK, 1993. – 133 p. ISBN 963 593 175

Nem akármilyen könyvvel gazdagította szakirodalmunkat Balázs Sándor. Könyvének fontosságát két tény fémjelzi. Mindenekelőtt a könyv tartalma, szintetizáló volta váltja ki elismerésünket, másodjára szakmánk egy nemzedékének teljesítőképességét jeleníti meg számunkra. Ez a nemzedék ui. az ötvenes évek közepétől szinte napjainkig hatalmas energiákat fektetett be a tudományos tájékoztatással összefüggő hazai diszciplínák korszerűsítése, és a nemzetközi szakmai életben való részvételünk fenntartása érdekében. Eközben egyaránt meg kellett küzdenie Magyarországon tudományos elszigetelésének, illetve nemzetközi kapcsolatai érdemtelen kiszáradásának kísérleteivel, valamint a hazai könyvtárosi közgondolkodás konzervatívizmussal. Az a gyanúm, hogy az utóbbi küzdelem volt a nehezebb, s ez a nemzedék nyertesén ugyan, de sok tekintetben méltánytalan allúziókkal kísérve került ki csatározásából.

Balázs könyvének tartalmát nehéz összefoglalni, mivel egy szintézis szükségképpen polifón. A műben az egyes témák mindenestre a helyükre kerülnek, még az itt-ott felbukkanó hagyományos könyvtartási ismeretek is. E szintézis megírásához – előfeltételként – elsősorban az informatizált társadalmak újszerű látásmódjának kialakulására volt szükség. Ez az új szemlélet azon a páratlan felfedezésen nyugszik, hogy szervezeti rendszerekben az információ meghatározó komponens. Ezt az előfeltételt Balázs Sándor csak közvetve ismeri el, talán mert még működnek a görcsök, hogy ekkora idealizmust büntetlenül nem szabad hirdetni. Érezhető ez az elvibb fejezetekben, pl. a könyv elején, ahol is az információ mibenlétének bemutatásakor a szerző bejelenti, hogy

